

**A STUDY OF LANGUAGE LEARNING STRATEGIES USED AND
SELF-EFFICACY BELIEFS HELD BY HIGH- AND LOW-
ACHIEVING ENGLISH MAJOR STUDENTS**

WILAWAN THIPSODA

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
(APPLIED LINGUISTICS)
FACULTY OF GRADUATE STUDIES
MAHIDOL UNIVERSITY**

2013

COPYRIGHT OF MAHIDOL UNIVERSITY

A STUDY OF LANGUAGE LEARNING STRATEGIES USED AND SELF-EFFICACY BELIEFS HELD BY HIGH- AND LOW-ACHIEVING ENGLISH MAJOR STUDENTS

WILAWAN THIPSODA 5437554 LAAL/M

M.A. (APPLIED LINGUISTICS)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: SONGSRI SORANASTAPORN, Ph.D.,
KARANSUPAMAS ENGCHUAN, Ph.D., YUWADEE TIRATARADOL, Ph.D.

ABSTRACT

The purposes of this study were: 1) to identify the level of use of the language learning strategies and their sub-categories by high-achieving and low-achieving English majors students 2) to identify the level of self-efficacy beliefs held by high-achieving and low-achieving English major students 3) to determine any significant differences in the use of language learning strategies between high-achieving and low-achieving English major students, 4) to determine any significant differences in the level of self-efficacy beliefs held by high-achieving and low-achieving English major students, and 5) to determine a correlation between language learning strategies used and the level of self-efficacy beliefs held by high-achieving and low-achieving English major students.

The total population was 309 fourth-year English major students from the Faculties of Education of four Rajabhat universities in Thailand. The sample consisted of 186 English major students. Subjects were selected by stratified, purposive, and simple random sampling techniques. They were divided into high- and low-achieving groups by using their grade point averages (GPA) and the high-low-27-percent group method. The Strategy Inventory for Language Learning (SILL) version 7.0, and the Questionnaire of English Self-Efficacy (QESE) were used to collect quantitative data. The reliability established by Cronbach's alpha coefficient was .96 and .97, respectively. The statistical devices used for quantitative data analysis were mean, standard deviation, the independent *t*-test, and the Pearson correlation.

The major results show: 1) the high-achieving group used learning strategies at a high level; whereas, the low-achieving group used learning strategies at a medium level. Metacognitive strategies were the most frequently used by the two groups of students. 2) High- and low-achieving English major students had high levels of English self-efficacy. 3) There was a statistically significant difference in language learning strategies used by high- and low-achieving English major students. 4) There was a statistically significant difference in English self-efficacy for the two groups of students. 5) Language learning strategies were found to be positively correlated with English self-efficacy ($r = .526, p < .001$).

KEY WORDS: LANGUAGE LEARNING STRATEGIES/ ENGLISH SELF-EFFICACY BELIEFS / ENGLISH MAJOR STUDENTS/ HIGH- AND LOW-ACHIEVING STUDENTS / RAJABHAT UNIVERSITIES

120 pages

การศึกษาการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษา และการรับรู้สมรรถนะของตนเองของนักศึกษาครุสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำ

A STUDY OF LANGUAGE LEARNING STRATEGIES USED AND SELF-EFFICACY BELIEFS HELD BY HIGH- AND LOW-ACHIEVING ENGLISH MAJOR STUDENTS

วิลาวัลย์ ทิพย์ โสดา5437554 LAAL/M

ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์ประยุกต์)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ทรงศรี สรณสถาพร, Ph.D., กรัณศุภมาส เอ่งฉ้วน, Ph.D., ชูดี ธีรชราดล, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครุที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ 2) ศึกษาการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครุที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ 3) เปรียบเทียบความแตกต่างในการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาครุที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ 4) เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการรับรู้สมรรถนะทางภาษาอังกฤษระหว่างนักศึกษาครุทั้งสองกลุ่ม และ 5) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการรับรู้สมรรถนะทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาครุที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ประชากรคือนักศึกษาครุ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยราชภัฏ 4 แห่ง จำนวนทั้งสิ้น 309 คน ตัวอย่างประชากรคือนักศึกษาวิชาครุ ชั้นปีที่ 4 จำนวน 186 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถามการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามการรับรู้สมรรถนะทางภาษาอังกฤษของตนเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Independent *t*-test และ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาครุที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับสูง ส่วนนักศึกษาครุที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีการใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับปานกลาง ซึ่งกลยุทธ์ที่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มใช้มากที่สุดคือ กลยุทธ์อภิปราย 2) นักศึกษาครุที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ มีการรับรู้สมรรถนะทางภาษาอังกฤษของตนเองอยู่ในระดับสูงทั้งสองกลุ่ม 3) นักศึกษาครุทั้งสองกลุ่มใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 4) นักศึกษาครุทั้งสองกลุ่มมีการรับรู้สมรรถนะทางภาษาอังกฤษของตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ 5) การใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการรับรู้สมรรถนะทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาครุ ($r = .526, p < .001$)